

Duminică
16 mai

Ateneu Tătărași
ora 20.00

Teatrul „George Ciprian” Buzău

„Niște fete”

de Neil LaBute

traducerea: Bogdan Budeș

regia: Cristi Juncu

scenografia: Doru Badiu

Durată spectacol: 2 h 20 min.

(fără pauză)

Neil LaBute:

Ascendență complicată (gene franceze, engleze și irlandeze) fiu al unui șofer de camion care a visat să ajungă aviator născut la Detroit pe 19 martie 1963 are un frate mai mare mama, cu zece ani mai tânără decât tatăl, a lucrat la un spital, ca recepționeră a crescut în Liberty Lake, Spokane, statul Washington căsuța familiei era înconjurată de păduri cu tatăl a avut o relație tensionată din 1981 până în 2004 a fost membru al Bisericii Mormone în 1991 a beneficiat de o bursă la Royal Court, ca tânăr dramaturg regizează filme, după scenariii proprii dar nu numai ultimul lui text, „reasons to be pretty”, s-a jucat pe Broadway, din martie 2009, ultima reprezentare fiind pe 14 iunie două piese ale lui, „BASH” și „The shape of things”, se joacă de cinci ani în București, la

Piesa: un sitcom cu un subiect similar, „My name is Earl”, s-a difuzat, la început, la NBC, în septembrie 2005; LaBute avusese deja premiera cu piesa, la Gielgud Theatre din Londra, în martie un critic l-a descris pe protagonist, Guy, ca fiind un monogam în serie Fran Drescher, interpreta lui Lindsay în premiera de la New York, spune undeva că, după părerea ei, LaBute se identifică mai degrabă cu femeile din textele lui; de altfel, numele fetelor (Sam, Tyler, Lindsay, Bobbi, Reggie, Billi...) nu sunt exclusiv feminine scena a cincea, cu Reggie, a fost scrisă după premiera

Distribuția:

Sam - Irina VELCESCU

Tyler - **Cristina FLOREA** (nominalizată,
de către Juriul de selecție a Galei Premiilor
UNITER, pentru Premiul de debut)

Lindsay - Catrinel DUMITRESCU

Bobby - Andreea VASILE

Reggie - Diana CAVALLIOTTI

și

Guy - Vlad ZAMFIRESCU

Cristi Juncu:

În buna tradiție stanislavkiană a „caietului de regie”, Teatrul din Buzău mi-a cerut o pagină cu „ceva despre piesă, câteva rânduri”, care să fie atașată la dosarul producției, astfel încât, probabil, funcționarii culturali care controlează gestionarea banului public să-și facă o idee despre spectacol fără a fi nevoiți să-l și vadă. Transcriu aici rândurile respective.

„Niște fete” e o piesă educativă, cu mesaj limpede, din care vor avea de învățat în special tinerii, dar și cei mai în vârstă, inclusiv, de ce nu, pensionarii, care își vor aminti traumele sentimentale demult trecute și, probabil, își vor scuipa în sân la final, fericiți că nu mai e cazul. Scris de un american cu nume dubios, textul are o viziune justă, critică (neîndurătoare chiar, aș zice) asupra relațiilor bărbat-femeie. Bărbatul, numit de autor Guy, ceea ce în engleză înseamnă „tip” (o găselniță spirituală pentru a sugera adevărul general-valabil al situațiilor înfățișate) este un Don Juan modern cu un palmares relativ consistent din punct de vedere al victimelor aparținând sexului slab. Care sex slab se dovedește însă a fi foarte tare în suita de scene imaginată de dramaturg, fostele victime devenind

aspri procurori în „procesele” intentate, pe rând, nesăbuitului crai. În final, protagonistul se căiește. Aici am dorit, regizoral, să introduc o ambiguitate, în sensul de a nu ști sigur, ca spectator, dacă lacrimile vărsate sunt ale personajului sau ale actorului, în caz că reprezentatia iese prost. Nu știu dacă mi-a ieșit. În concluzie, sper că, după vizionare, fetele din sală se vor gândi de două ori înainte de a cădea în capcanele teroriștilor sentimentali care le pândesc la tot pasul. În cazul băieților nu mă aștept la o redresare morală majoră, având în vedere faptul că n-am reușit, pe parcursul repetițiilor, să-l conving pe actorul din rolul principal că personajul pe care-l interpretează a făcut ceva grav. Asta e. (Cristi Juncu)